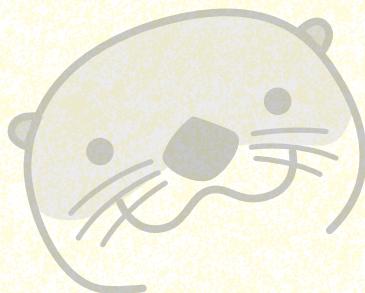
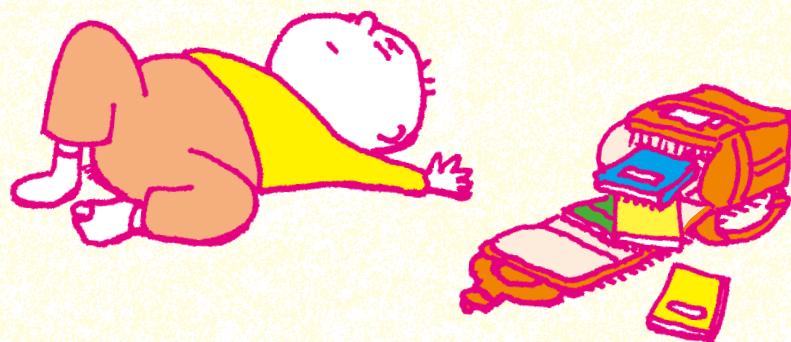

ถ้าหาก สร้างตัวปลอม ของผมได้

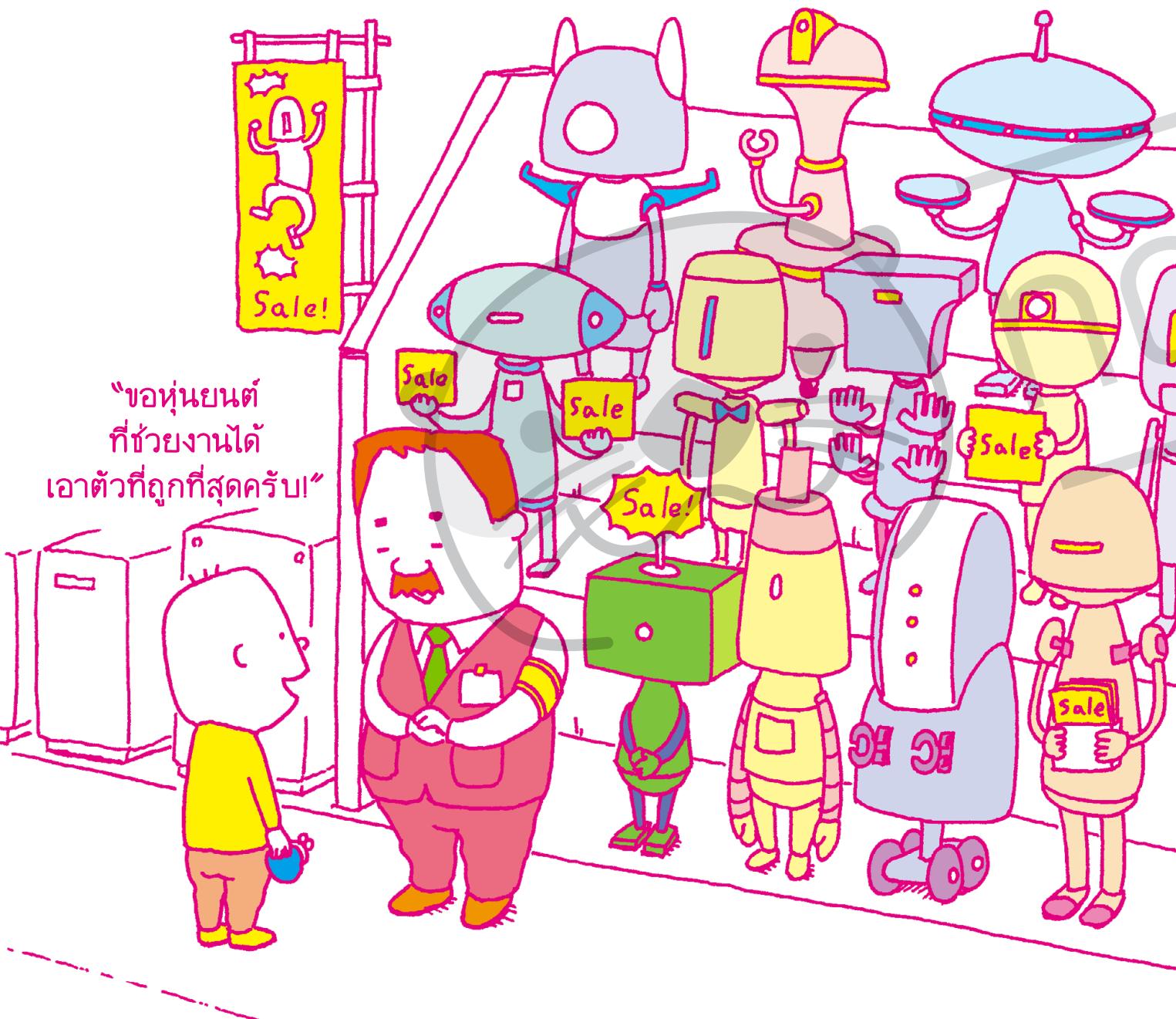
ทดลองอุ่นๆ

ぼくのニセモノをつくるには

เรื่องและภาพ ชินสุเกะ โยชิทากะ แปล สุธีรा ศรีตรังกุล

ทำการบ้าน ช่วยงานที่บ้าน ทำความสะอาดห้อง
มีแต่เรื่องที่ไม่อยากทำทั้งนั้นเลย
แล้ววันหนึ่ง ผู้ซึ่งเห็นอยู่กับลิ้งเหล่านี้ก็อกอะไรดีๆ กอก
“สร้างตัวปลอมของผู้ซึ่งมาแล้วให้ทำแทนทั้งหมดดีกว่า!”
ผู้รับใช้เงินค่าขนมทั้งหมดซื้อหุ่นยนต์มาหานึงตัว

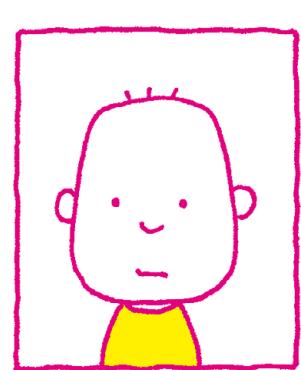

ระหว่างทางกลับบ้าน
ผู้อธิบายแผนการเป็นตัวปลอมให้เจ้าหุ่นยนต์ฟัง

ถ้าอย่างนั้น เริ่มจาก...ผม

มีชื่อและมีครอบครัว

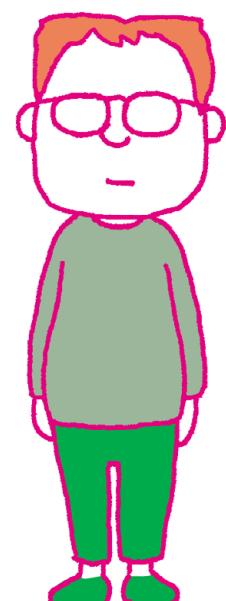
ชื่อ เคนตะ โยชิดะ

วันเกิด 17 มิ.ย. (ราศีเมถุน ปีฉลู)

ที่อยู่ 3-6 เมืองแอบเปิล

โรงเรียน ป.๓ โรงเรียนประถมแอบเปิล

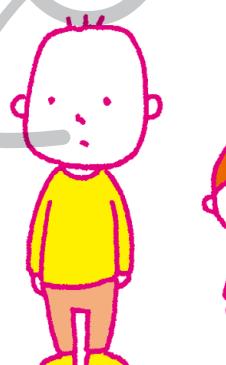
ส่วนสูง 135 ซม. น้ำหนัก 35 กก. กรุ๊ปเลือด A

คุณพ่อ
加ケジ

คุณแม่
ユウコ

พน เคนตะ

น้องชาย
カントー
คันตะ
เหมียวตะ

แมว

ครอบครัว

ผม

เมื่อมองจากภายนอก มีหน้าตาแบบนี้

หัวโต๊ก Ley
C = ไส้หมากไม้ได้

ผมยุ่งทุกเช้า

ตีบี๊อ

ติ่งหูเล็ก

ตัวแข็ง

C

พ่อตีนเต้น

รูจมูกจะบาน

ผลตอบโคนเนียมียาวตามขวาง

กัดซ้าย

มีไฟที่กัน

(๔๔)

นอนดึก

ผลตอบที่ปี

จักรยานแล้วล้ม

วิงได้ไม่เร็วเท่าไร

กระโดดลับเท้า

ไม่เก่ง

หัวโต๊ก Ley
C = ไส้หมากไม้ได้

เคยเห็น UFO

น้ำมูกไหลบอย

พอมองดวงอาทิตย์

แล้วจะ Jamie

คนอื่นมักบอกว่า

“เลียงยัมเพลงของเดอน่ารำคาญ”

สะอิกบอย

ฝ่ามือของผม
มักจะรุ่มเหลือ
อยู่เสมอ

ตรงนี้ตึงได้ไม่เจ็บเลย

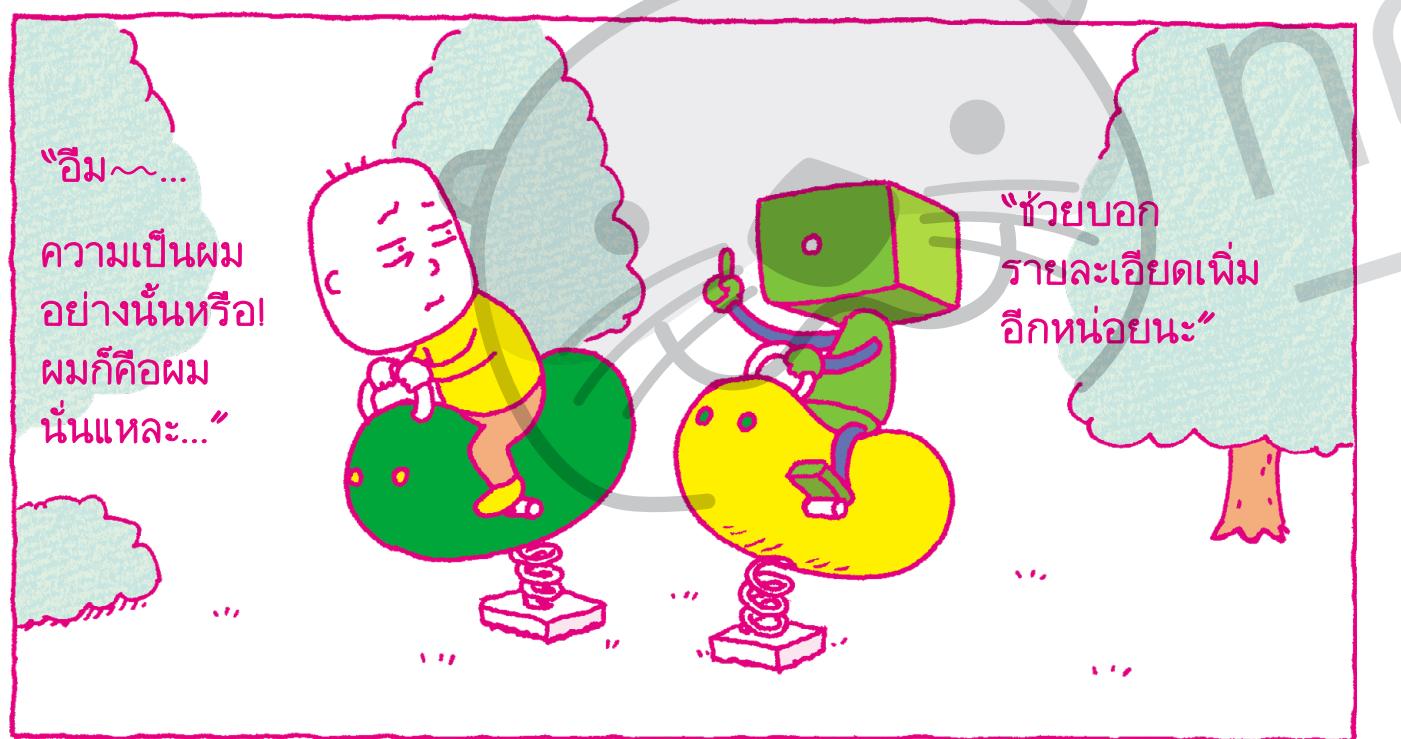
ตรงนี้จัดจึมากที่สุด

สะเก็ดแพล

ตอนตกจากชิงฟ้า

ถุงเท้า

มักมีรูปใบ

เจ้าหุ่นสามาชีน่ารำคาญ ผมเลยต้องคิดต่อ
การพูดเรื่องตัวเอง มันทั้งยากแล้วก็ยุ่งยากมากด้วย

อืม...ยกตัวอย่างเช่น

ผมมีสิ่งที่ชอบกับสิ่งที่ไม่ชอบ

ผบ

มีเรื่องที่ทำได้กับเรื่องที่ทำไม่ได้

★ เรื่องที่ทำได้ ★

ขับตาได้

ลงอ่างอาบน้ำ
แบบกลับหัวได้

เปียบริกหยก
ออกได้สบายๆ

ปั่นจักรยานปล่อยมือ^๑
ได้แปบหนึ่ง

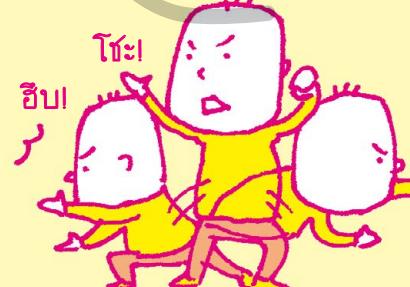
ปีนต้นไม้
พร้อมกัน 2 ต้นได้

เอาส้มก้มลูก
ใส่ปากได้

ก้นเจ็บ
ตอนถูกปูหนีบได้

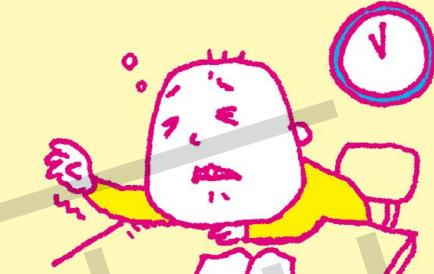
ต่อสู้กับศัตรู
กีมองไม่เห็นได้

นอนแบบ
ไม่ใช่หมอนได้

ตอบໄกให้爽
ไม่ได้

อยู่ดีกันถึงเที่ยงคืน
ไม่ได้

ขอโทษอย่างจริงใจ
ไม่ได้

ไม่เข้าใจความรู้สึก
ผู้หญิง

เปิดถุงมันฝรั่งทอด
ไม่ได้

ไม่กล้าเดินไปตามของพรี
ในชูเปอร์มาร์เก็ตคนเดียว

กลับไปเป็นเด็กการ
ไม่ได้

อธิบายไม่ได้ว่า^๒
“ทำไม่จำเป็นต้องมีของเล่นขึ้นนี้”

กันถูกจักจี้ไม่ไหว